

Biograf

Theatret

Vimmelskiftet 47

PROGRAM

Billetten gælder kun til en Forestilling bestaa-

ende af samtlige Programmets Numre

For hver paabegyndt ny Forestilling maa ny

Billet løses

Ret til Forandringer i Programmet forbeholdes.

Eftertryk forbydes.

Det grafiske Institut, Brolæggerstr. 11. Kbhvn. K.

Fra Palermo.

En Vandring gennem Siciliens skønneste By.

Paa Nordkysten af Sicilien ligger Palermo — den By, gennem hvilken vor Fotograf i Dag fører os som den sædvanlige fortræffelige Cicerone.

Byen er berømt for sin skønne Arkitektur, sine pragtfulde Pladser og Torve og sine vidunderlige offentlige Haver. Intetsteds møder Øjet saa meget smukt, og intetsteds ser man saa rene og propre Gader — hvilket sagtens ikke mindst vil interessere Københavnerne, der med Hensyn til deres Bys Renlighed jo egentlig ikke er forvante.

Et Drama i Kystbanetoget.

Carl Alstrups Kraveknep.

I Hovedrollerne: Carl Alstrup, Aage Hertel, Fred. Buch m. fl.

Carl Alstrup faar en Dag en Indbydelse fra sin Ven Bummelmayer til en bedre Middag den følgende Dag. Alstrup vil gerne være fin, og sender derfor sit Kjøletøj hen til en Skrædder for at faa det presset op, men da han næste Dag skal med 4,30 Toget, er der endnu intet Tøj kommen. Først i sidste Sekund kaster en Skrædderdreng det ind ad Kupévinduet, og Alstrup beslutter da at skifte Tøj i Kupéen.

Under denne Proces mister han sin Kraveknep, og medens han er i fuld Aktivitet for at finde denne, træder der pludselig en Herre ud fra Toilettet og giver sig til at mønstre ham meget indgaaende.

Alstrup bliver mere og mere nervøs, og da Herren stadig kommer med forblommede Hentydninger til den Fare, man udsætter sig for, naar man rejser med Toget, gaar det tilsidst op for Alstrup, at det er en gal Mand, han er kommen sammen med.

Rædselsslagen entrer han ud paa Trinbrættet i sit luftige Kostume, og ankommen til Stationen foranlediger han den fremmede anholdt. Men paa Stationen legitimerer den fremmede sig som Livsforsikringsagent Hertel, og faar naturligvis straks Lov til at gaa.

Imidlertid er Alstrup naaet ud til Bummelmayer, men hvem skildrer hans Forbavselse, da han ser den Fremmede sidde midt i Selskabet!

Han vil til at styrte af Sted igen, men nu præsenterer Bum-

melmayr Herrerne for hinanden, og med et Smil overrækker »den gale Mand« den forundrede Alstrup den tabte Kraveknep!

Det var det frygtelige Vaaben, som Alstrup i sin vilde Fantasi synes at have set den fremmede sidde og lege med i Kupéen!

En Usling.

Kærlighed og Venskab. Et Drama fra Vesten af Colin Campbell.

Personerne:

Tom Stuart ..... Thomas Santschi
Don Morton ..... Herbert Rawlinson
Jan Thoreau ..... Wheeler Oakman
Melisse ..... Eugenie Besserer
En Sergent af N. W. M. Politiet ..... Ferd. Galvez

I Aar og Dag har Tom Stuart og Don Morton været fælles om at styre en lille, men god Kvæg-Ranch ude i Vesten, fjært fra den moderne Civilisation. Og Fællesskabet har ikke været et tomt Ord, men en solid Virkelighed. De to unge Mænd er Venner, og Samarbejdet er deres Glæde.

Og saa skal der dog komme den Dag, da de to staar som Fjender overfor hinanden. Anledningen er — en Kvinde.

Melisse er hendes Navn. Tom elsker hende, og hun skal være hans Hustru. Men hun føler denne Bestemmelse som en tung Skæbne — thi hun elsker hans Ven, Don Morton.

Aldrig har Tom anet noget om, at hans Brud nærer varme Følelser for Don Morton. Først den Sladder, som en Halvblods ved Navn Jan Thoreaus tuder ham Ørene fulde med, aabner hans Øjne for, hvorledes Sagerne staar. Det er af Hævnlyst, Jan røber, hvad han ved; Don har nemlig givet ham en højst ublid Medfart, fordi han uafladelig pinte og plagede Melisse med sin Paatrængenhed.

Don har længe haft i Sinde at faa en alvorlig Samtale med Tom og ærlig sige ham, at han og Melisse elsker hinanden; han skammer sig ved at skjule noget for Vennen. Endnu har han dog ikke faaet aabnet sit Hjerte for ham — — — da overraskes han pludselig ved, at Tom, der ikke kan tro paa Rigtigheden af Angiverens Sladder spørger ham rent ud, om Sagen forholder sig saaledes — om han virkelig vil tage hans Brud fra ham.

Det kommer til en heftig Strid mellem de to unge Mænd — deres første, men ogsaa deres sidste! Thi da Tom hører, hvorledes Don og Melisse har skænket hinanden deres Hjerte og bundet sig til hinanden ved deres Ord, da forstaar han, at den unge Pige aldrig kan blive hans. Og da viser han sig som en Mand med Hjærtet paa rette Sted: han skænker sin Ven og hans Elskede sin Andel af Ranch'en og drager bort. . . . .

Men saaledes havde den lumske Angiver ikke tænkt sig, at Stridens Udgang skulde blive. Had og Hævnlyst flammer i hans Bryst og saa snart Tom er borte, skyder den æreløse Usling Don, og iler saa til en Politi-Sergent, hvem han forklarer, at han har været Vidne til de to Mænds Strid og set, at Tom dræbte Don Morton.

Tom bliver straks forfulgt at sat fast. Imidlertid — Fals slaar sin egen Herre paa Hals: snart fremføres der overvældende Beviser, som gør det klart og tydeligt, at det er Angiveren selv, der har Don's Død paa Samvittigheden.

— — Tom drager nu bort, han vil ikke længere bo i denne Egn, hvor Livet har taget saa haardt og grusomt paa ham.

Først adskillige Aar efter vender han tilbage til de kendte Stæder. Da træffer han igen Melisse, og han ser med vemodblandet Glæde, hvorledes hun trofast værner om Mindet om hans gamle Ven og Kammerat, som fandt Døden for en lumpen Uslings Kugle.

En Forlovelse i Badeværelset.

Hvad Robinet saa' bag Skæmbrædtet.

Vor gamle Ven Robinet er kommen paa de vilde Veje i den lille Situation, vi her ruller op for vore Tilskuere.

Han har tilbragt sin Nat i Klubben og da han nu ved aarle Daggry vender hjem, tager han — det hænder i de bedste Familier, naar Aanden er tilstede — fejl af Etagerne og gaar ind i Lejligheden under den, hvori han selv boer. Nøglerne passer i Laasen, og Robinet opdager først sin Fejltagelse, da han vaklende nærmer sig Sengen og finder — en vidunderskøn Kvinde liggende i dyb og sorgløs Slummer paa den Plads, hvor han troede sig selv hjemme og eneberettiget.

Rædselsslagen flygter Manden. Bange er han egentlig ikke — naturligvis ikke. Men det overraskende i Situationen lammer hans Hjerne, og da den Skønne begynder at røre paa sig, tager Pokker ved Robinet — ud af Stuen og . . . ind i Badeværelset ved Siden af!

Herinde fjæler han sig bag et Skæmbrædt, hvor han, fræk, som han er, opholder sig . . . ganske ugenert . . . medens Dejligheden, uden at ane en Fremmeds Nærværelse, tager sit Morgenbad.

Hr. Robinet har jo, som man ved, før været ude for at lade sig daare af kvindelig Skønhed. Men — ja, naar man ser hans Ansigt her, vil man forstaa, at han aldrig tidligere har staaet overfor det virkelige store Under, der med et Slag tvinger en Mand i Knæ og oplader hans Øjne og hans Sind for den Kendsgerning, at han er — paf! Uigenkaldelig færdig, forelsket for Livstid, til Døden.

Da den ubudne Gæsts Nærværelse opdages, staar der naturligvis et Ramaskrig i Jomfruburet:

Politi! Politi! Politi!

Og et Par drabelige Pansere dukker op i Lejligheden — til Jagten efter Forbryderen.

Det bliver en Jagt, der staar Gny af. Den skønne er selv, sammen med sin Kammerjomfru, den hidsigste i Jagten. Hun hader instinktmæssig denne ubekendte Mand, der har . . . naa, ja, lad os ikke tale om det!

Men Enden paa hele Komedien bliver alligevel efter alle Genvordighederne den, at Skønjomfruen bøjer sig for den alt trodsende Ihærdighed, hvormed Hr. Robinet demonstrerer sin brændende Forelskelse. Og i et Slutningstableau ser man de to ad saa sælsom en Vej tilsammenførte Elskede hvile ved hinandens Hjærter, medens de to Politimænd som onde Aander glider bort i Baggrunden.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DRAMA I KYSTBANETOGET, ET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Kraveknappen.

Hansen faar en Dag en Indbydelse fra sin Ven Bummelmayer til en bedre Middag den følgende Dag. Hansen vil gerne være fin, og sender derfor sit Kjoletøj hen til en Skrædder for at faa det presset op. men da Hansen næste Dag skal med 4,30 Toget, er der endnu intet Tøj kommen. Først i sidste Sekund kaster en Skrædderdreng det ind ad Kupévinduet, og Hansen beslutter da at skifte Toj i Kupéen. Under denne Proces mister han sin Kraveknep, og medens han er i fuld Aktivitet for at finde denne, træder der pludselig en Herre ud fra Toiletlet og giver sig til at mønstre Hansen meget indgaaende. Denne bliver mere og mere nervøs, og da Herren stadig kommer med forblømmende Hentydninger til den Fare, man udsætter sig for, naar man rejser med Toget, gaar det tilsidst op for Hansen, at det er en gal Mand, han er kommen sammen med. Rædselsslagen entrer han ud paa Trinbrættet i sit luftige Kostume, og ankommen til Stationen foranlediger han den fremmede anholdt. Men paa Stationen legitimerer den fremmede sig som Livsforsikringsagent Bunke, og faar naturligvis straks Lov til at gaa. Imidlertid er Hansen naaet hen til Bummelmayer, men hvem skildrer hans Forbavselse, da han ser den fremmede sidde midt i Selskabet. Han vil til at styrte af Sted igen, men nu præsenterer Bummelmayer Herrene for hinanden, og med et Smil overrækker "den gale Mand" den forundrede Hansen den tabte Kraveknep. Det var det frygtelige Vaaben, som Hansen i sin vilde Fantasi syntes at have set den fremmede sidde og lege med i Kupéen.

- - - - o o o o o o - - - -

**A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

DER HEMDENKNOPF.

Hansen bekommt einmal von seinem Freund Bummelmeyer eine Einladung zu einer Mittagsgesellschaft für den folgenden Tag. Er will sich gerne dazu nobel machen und schickt deshalb seinen Frackanzug zu einem Schneider zum Aufpressen, aber als Hansen mit dem Zug 4 Uhr 30 zu seinem Freund reist, muss er in seinem gewöhnlichen Anzug fahren; der Schneider hat ihn aufsitzen lassen, und erst in der letzten Sekunde vor Abfahrt des Zuges wirft ihm ein Schneiderlehrling den Frackanzug zum Kupéfenster hinein. Hansen will sich während der Fahrt umziehen. Bei dieser Prozedur aber verliert er seinen Kragenkнопf, und während er in vollster Aktivität ist, das Ding zu suchen, tritt plötzlich ein Herr aus der Toilette in Hansens Kupé und fängt an, ihn sehr eingehend zu mustern. Hansen bemerkt diese Musterrung, ja, er glaubt sogar ganz bestimmt, eine blinkende Waffe in der Hand des andern leuchten zu sehen. Hansen wird immer aufgeregter und nervöser, und als der Herr verblühte Andeutungen über die Gefahren, denen man sich auf einer Eisenbahnfahrt aussetzt fallen lässt, kommt Hansen schliesslich auf die Vermutung, dass er es sicher mit einem Verrückten zu tun habe. Halb gelähmt vor Schreck, drückt er sich und steht bald darauf in seinem luftigen Kostüm auf dem Trittbrett des Waggons. Als der Zug in die Station einfährt, veranlasst er, dass sein Reisegefährte festgenommen wird. Dieser aber legitimiert sich als Versicherungsagent, mit Namen Bunke, und wird deshalb wieder frei gelassen. Inzwischen hat Hansen Bummelmeyers Wohnung erreicht; aber wer schildert sein Erstaunen, als er mitten in der Gesellschaft seine Eisenbahnbekanntschaft wieder sieht! Schon will Hansen auf und davon, aber der lebenswürdige Wirt stellt die Herren einander vor, und, siehe da! Der "Verrückte" überreicht Hansen mit dem unschuldigsten Lächeln von der Welt den verhängnisvollen Hemdenknopf. Das war also die furchtbare Waffe, die Hansen in seiner

wilden Phantasie in den Händen seines Reisegefährten erblickt zu haben glaubte.

FRIEDRICHSTRASSE 19

BERLIN S.W. 47

MIT JOHN MERTON
BRITTE ALEX. LINDORF
KOLENTAGGER

FILMS-KOMPAGNI
V² NORDISK

wilden Phantasie in den Händen seines Reisegefährten erblickt zu haben glaubte.

**A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

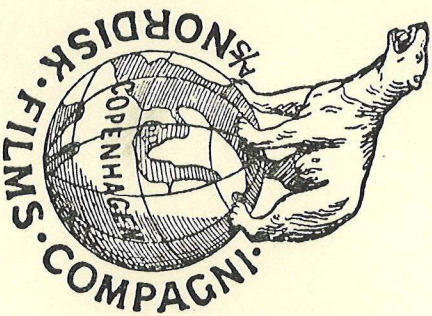
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

LE BOUTON DE CHEMISE.

Monsieur H. reçoit un jour une invitation à dîner chez son ami Jean de la Noce. A cette occasion il envoie son habit au tailleur pour y faire donner un coup de fer. Le jour de la fête arrive, mais le tailleur fait défaut avec l'habit, et H. se voit obligé de partir sans avoir reçu pour ne pas manquer son train. Cependant, au dernier moment un des apprentis du tailleur vient en courant sur le quai et jette l'habit par la portière à son propriétaire. étant seul dans son compartiment, celui-ci décide alors d'y changer de costume. En s'habillant, il lui arrive de laisser tomber son bouton de chemise et se met à le chercher sous les bancs. Sur ces entrefaites la porte du W.C. s'ouvre, et un monsieur entre dans le compartiment, et se met à regarder fixement H. croit avoir affaire à un fou. Saisi d'épouvante, il ouvre la portière et descend à moitié habillé sur le marche-pied. A l'arrivée à la gare, il fait arrêter l'individu qui pendant ce temps est immédiatement relâché après avoir montré ses papiers d'identité. Le prétendu fou est un agent d'assurances nommé Alexis Dupuis. A la suite de cette aventure H. arrive enfin chez son ami Jean de la Noce, et quelle est sa surprise en s'y trouvant de nouveau face à face avec "le fou". Il veut s'enfuir, mais Jean de la Noce l'arrête par le bouton et lui présente l'homme dangereux qui lui tend en souriant le bouton de chemise perdu. C'était là l'arme terrible que dans son état de surexcitation H. avait cru apercevoir entre les mains du "fou".

- - - - o o 0 0 o o - - - -

LE BOUTON DE CHEMISE.

Monsieur H. reçoit un jour une invitation à dîner chez son
Jean de la Noce. A cette occasion il envoie son habit au tailleur
et y faire donner un coup de fer. Le jour de la fête arrive, mais le
tailleur fait défaut avec l'habit, et H. se voit obligé de partir sans
avoir reçu pour ne pas manquer son train. Cependant, au dernier mo-
ment un des apprentis du tailleur vient en courant sur le quai et jette

celui-ci déboucle les boutons de son habit et se met à le chercher sous les
chaises et se met à le chercher sous les
sur ses entrées la porte du W.C. s'ouvre, et un monsieur entre
et se met à regarder fixement H. et veut avoir raison
un jour. Mais le monsieur se met à regarder H. et veut avoir raison
à la gare. Mais le monsieur se met à regarder H. et veut avoir raison
après s'être relâché après s'être relâché après s'être relâché après s'être relâché
un agent de la gare se met à regarder H. et veut avoir raison
H. arrive enfin chez son ami Jean de la
et y trouvant de nouveaux faces à face
mais Jean de la Noce l'arrête par le
homme gangrené qui lui tend en souriant le

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

ton de chemise perdu. C'était là l'arme terrible que dans son état de

Monsieur H. avait cru apercevoir entre les mains du "fou".

--- o o o o o ---